

## Walram's herinneringen aan Jef Laheije.

Lieve Annelies, Marco en Karin, Patrick en Joyce, kleinkinderen, broers en zus, overige familieleden, vrienden van het mannenkoor en het Koninklijk Walram's Genootschap. Geachte aanwezigen.

Vanmorgen tijdens mijn dagelijkse extra Corona wandeltraining flitsten mijn herinneringen en gedachten aan Jef kris kras door mijn hoofd. Voorbij Tivoli, langs de Geul naar Houthem en terug via Ingendael heb ik geprobeerd rust te krijgen in mijn verdriet want van ons is heengegaan een fijne echtgenoot, een bijzondere vader, schoonvader en gruetsje opa. Maar vooral ook een prominent lid van onze vereniging en zeg maar beter van ZIJN Walram's Genootschap.

Om Jef terug in de herinnering van ons Genootschap te brengen is niet zo moeilijk maar wel heel veel! Om zijn uitgebreid oeuvre en zijn nalatenschap voor Walram in één zin samen te vatten is onmogelijk. Met hulp van onze oud beschermheer Jan Huijnen, die mij dinsdag diep ontroerd en aangedaan belde, doe ik een poging.

Jan vertelde mij aan de telefoon, dat hij zojuist een handgeschreven brief voor Annelies, de kinderen en de leden van Walram's Genootschap had geschreven. En om Jef kort te typeren citeer ik Jan Huijnen:

*“Een groot man is heengegaan met hart voor mensen en ZIJN Walram. Hij was niet alleen de steunpilaar van het Mannenkoor, maar ook de verpersoonlijking van heel het Walram's Genootschap. Toen hij mij vele jaren geleden vroeg het Beschermeerschap op mij te nemen, kon ik dat niet weigeren. Ik heb dit als grote eer ervaren en heb dat met graagte gedaan”,* aldus onze oud beschermheer over Jef.

Jan Huijnen geeft het al aan: *“Ik kon dat verzoek van Jef niet weigeren”*. En zo zijn velen hem voorgegaan en hebben velen hem gevolgd. Jef was een kei in ledenwerving. Kwam iemand in zijn vizier, dan liet hij niet meer los. De persoonlijke benadering leverde volgens hem het meeste rendement op.

Met zijn enthousiasme en geestdrift voor het gezongen woord, wist Jef talrijke mannen uit Valkenburg en de regio te overtuigen te komen zingen bij het koor. Het is met name aan Jef te danken toen het ledenaantal van het mannenkoor eind negentiger jaren uitgroeide tot zo'n 70 leden. Dat waren hoogtijdagen voor het mannenkoor.

En met zijn vrienden samen zingen bij het koor was dan ook zijn grootste passie. Vanaf 1976, liefst 45 jaren lang heeft hij als bariton vooral genoten van de wekelijkse repetities op de donderdagavond. Geen enkele repetitie sloeg hij over. Altijd samen met de mannen en de talrijke dirigenten op zoek naar de sjoanste klanken en toane ter voorbereiding op de prachtige uitvoeringen en concerten, die hij rijkelijk heeft mogen meemaken in de geschiedenis van het mannenkoor. En natuurlijk na afloop van de repetitie of een concert nog altijd even tijd voor de zogenaamde derde helft met een lekker pilsje aan het buffet.

Naast zijn zangkunsten als bariton heeft Walram al heel snel mogen genieten van zijn organisatie- en bestuur talenten. Niets was hem als vrijwilliger te veel. Hij wist van aanpakken en van zijn diverse bestuursfuncties herinneren we talrijke activiteiten. Zoals gezegd de werving van nieuwe leden maar ook en vooral:

- De organisatie van de grote jaarlijkse donateursactie. Samen met Jos Pluijmen trok hij dagen door Valkenburg met veel ijver om de kas gespekt te krijgen.
- Het verzorgen van de wekelijkse bingoavonden.
- De sponsorwerving bij gelegenheid van diverse jubilea, lustrumfeesten en bijzondere concerten.
- Contactpersoon voor de parochie HH Nicolaas en Barbara.
- En onvergetelijk waren de door hem mede georganiseerde concertreizen in de tachtiger en negentiger jaren voor de zangers met hun echtgenotes.

Wat heel erg tot de verbeelding sprak was zijn oog en zorg voor de geschiedschrijving van de vereniging. Het is ongelooflijk wat Jef in het historisch archief heeft verzameld. Foto's, jaarverslagen, affiches, bekertjes, oorkondes, noem maar op. De archiefkasten puilen uit. En niet voor niks werd Jef dan ook respectvol "het lopend archief van Walram" genoemd.

En of dit allemaal nog niet genoeg was, heeft Jef naast zijn talrijke activiteiten voor het mannenkoor na het afscheid van oud-President Alex van Uden het interim Presidentschap op zich genomen van 1986 tot 1993. Met grote inzet heeft hij toen het Genootschap energiek draaiende weten te houden. Diezelfde taak mocht hij in 2013 nog een keer een jaar uitoefenen voordat de inmiddels ook al veel te vroeg gestorven oud-President Ronald Luijten aantrad.

En U mag het gerust weten, ook ik heb bij mijn eerste aantreden in 2007 al menig advies van hem mogen ontvangen. Die getuigden altijd van veel betrokkenheid en een groot oog voor details en mede-menselijkheid.

Voor al deze verdiensten werd Jef op 6 december 2009 tijdens de jaarlijkse Walramfeestdag door zijn vereniging en Hare Majesteit onderscheidden met het Lidmaatschap in de Orde van Oranje-Nassau. Tijdens zo'n zelfde Walramdag een aantal jaren later op 7 december 2014, mocht hij de onderscheiding Ere-voorzitter van het Genootschap in ontvangst nemen als hernieuwde waardering voor zijn talrijke activiteiten.

De laatste jaren belemmerde langzamerhand zijn haperende gezondheid zijn inzet voor de vereniging. De motoriek werd minder en het zingen werd lastiger. Het was ongelooflijk om te zien hoe Jef met zijn verslechterende toestand nog alle pogingen ondernam om tijdens repetities en uitvoeringen aanwezig te zijn. Maar hij was er! Het was aandoenlijk maar tevens tegelijk ook pijnlijk getuige te zijn van zijn ongelijke strijd op het zangpodium.

Met de Corona pandemie moest het mannenkoor alweer een jaar geleden alle activiteiten stil leggen. Het concert 3x Bedankt! op zondag 8 maart 2020 was het laatste optreden van Walram's Genootschap. Na enkele versoepelingen mocht er na de zomer weer op anderhalve meter afstand gerepeteerd worden in de theaterzaal van de Polfermolen maar Jef was ondertussen al opgenomen in het Panhuys te Hulsberg.

Tijdens de hittegolf op 13 juli 2020 heeft het mannenkoor in de binnentuin van het Panhuys nog een mini-concert gegeven ter gelegenheid van de 79<sup>e</sup> verjaardag van Jef. Hij was blij verrast, sprak het mannenkoor nog geëmotioneerd toe en maakte ook nog een paar danspasjes met zijn Annelies. Het mannenkoor kon op dat moment niet vermoeden, dat die warme zomerdag het laatste zangmoment was, samen met Jef.

Zoals gezegd, Jef leefde voor zijn Walram en het is fijn om tijdens dit afscheid in zijn geliefde kerk de klanken van mannenkoor Walram te mogen horen.

Veel Limburgse liedjes staan op het repertoire van Walram en zojuist heeft u ook het prachtige lied ***“Geul iech wil diech huere”*** gehoord. Jaren geleden heeft het mannenkoor een prachtige videoclip gemaakt, waarbij de zangers, waaronder ook Jef, trots op de Old Hickory brug, hier naast de kerk, dit lied zongen.

Een stukje tekst uit dat lied gaat als volgt:

*“Geul iech bin gebore es e kind van diech,  
goon iech oats verlore  
geis doe wiejer zonder miech”.*

En zo is het nu ook met ons Walram, Jef was van ons en nu gaan wij verder zonder hem.

Lieve Annelies, jij zult Jef het meest van iedereen missen; zijn liefde voor en verbondenheid met jou straalde van hem af. Ook wij zullen hem heel erg gaan missen. Wij, bestuur en leden, zijn heel dankbaar voor alles wat hij voor onze vereniging en de Valkenburgse gemeenschap heeft betekend. Zijn inspirerend voorbeeld zal onder ons voortleven. Jef zullen en kunnen wij niet vergeten.

Die dankbaarheid geldt zeker ook voor jou, Annelies; voor de ruimte die je Jef gunde om zijn tweede liefde, ons en zijn Koninklijk Walram's Genootschap van Valkenburg, te dienen.

We wensen jou, je kinderen en de hele familie in deze moeilijke tijd van afscheid alle sterkte toe en de kracht tot verwerking van dit grote verlies. Moge die verwerking uitmonden in vrede in jezelf en moge Jef de rust vinden die hij zo ontzettend verdient.

En laat Jef daarboven nog maar eens zijn geliefde ***“Mien leef Limburg”*** zingen:

- *Hoag oet de hemel kiek ich noe nao diech.*
- *Limburg, mien Limburg 't waar hiel sjoan veur miech.*
- *Ich bin hie gelökkig, mer wil noch ein dink kwiet,*
- *Van 't leave in Limburg höb ich geine spiet.*

Rust zacht, lieve Jef. We zullen je nooit vergeten.

Valkenburg, 19 maart 2021.